

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 36Cb/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121200283
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2023:1121200283.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Antóniou Bednarčík v právnej veci žalobcu: Wojciech Dudkiewicz SALVUM, so sídlom Ul. Konecka 41, 97-330 Sulejów, Poľská republika, NIP: 7712657071, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Viktor Mišík s.r.o., so sídlom Zámocká 1, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 263 467, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 461,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd n e p r i z n á v a žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 08.01.2021 domáhal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 461,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % p. a. z dlžnej sumy 394,72 eur odo dňa 08.02.2018 do zaplatenia, ako aj úroku z omeškania vo výške 8 % p.a. zo sumy 66,43 eur odo dňa 08.01.2018 do zaplatenia, ako aj nároku na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, ako aj nároku na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný poistil vlastníka vozidla, ktoré spôsobilo škodu právnenému predchodcovi žalobcu - V. P. Škodu spôsobil poistenec žalovaného. Právny predchodca žalobcu postúpil svoj nárok na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 05.06.2018 bola uzatvorená medzi postupcom V. P. a postupníkom S. Y. F., ktorej predmetom bola škodová udalosť zo dňa 08.01.2018 v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu vozidla značky SCHMITZ, EČV:P.. Žalobca nadobudol postúpením práva od poškodeného, nakoľko je toto jeho predmetom podnikateľskej činnosti. Vozidlo malo platné povinné poistenie, ktoré bolo uzatvorené so žalovaným. Žalovaný čiastočne uhradil svoj záväzok. Vzhľadom na túto skutočnosť vyzval žalobca žalovaného výzvou zo dňa 04.05.2020 na uhradenie zvyšku pohľadávky požadovaného žalobou. Žalobca tvrdil, že na predmetný vzťah je nevyhnutné aplikovať aj ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom a účinnom znení (ďalej ako „ObZ“).

2. Súd vydal dňa 24.02.2021 platobný rozkaz v navrhovanom znení, proti ktorému podal žalovaný odpor dňa 17.03.2021 s nasledovným odôvodnením. Poškodený si uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody formou rozpočtu. Dňa 02.01.2018 bola vyhotovená kalkulácia nákladov na opravu poškodeného vozidla vo výške 4.109,40 PLN. Žalovaný poskytol poistné plnenie vo výške 4.109,40 PLN v zmysle kalkulácie, o čom poškodeného informoval listom zo dňa 04.03.2018. Dňa 05.06.2018 poškodený postúpil pohľadávku na základe zmluvy o postúpení žalobcovi. Dňa 04.05.2020 si žalobca uplatnil u žalovaného nárok na doplatenie náhrady škody na motorovom vozidle poukazujúc na kalkuláciu nákladov zo dňa 18.07.2018 vyhotovenú na podnet žalobcu a znejúcu na sumu 5.891,94 PLN a nárok na náhradu nákladov spojených s vyhotovením predmetnej kalkulácie vo výške 300 PLN. Žalovaný

nesúhlasil s dodatočne uplatneným nárokom poškodeného, a preto nepristúpil k doplatku poistného plnenia. Následne žalovaný poukázal na § 4 ods. 2 zákona o PZP a na splnenie predpokladov nároku na plnenie z poistenia zodpovednosti povinného zmluvného poistenia. Žalovaný vzniesol námietku premlčania s ohľadom na aplikáciu § 106 OZ vzťahujúce sa na predmetnú vec. Poškodený mal vedomosť o osobe škodcu najneskôr ku dňu, kedy došlo zo strany poškodeného k uplatneniu nároku na náhradu škody u žalovaného, teda v januári 2018. Žalobca sa o škodu nároku na prípadný doplatok náhrady škody dozvedel dňa 18.07.2018, kedy došlo na podnet poškodeného k vypracovaniu kalkulácie nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla znejúceho na sumu 5.891,94 PLN a následne aj k vystaveniu faktúry za jej vyhotovenie dňa 19.07.2018 vo výške 300 PLN a teda týmito dňami žalobca zistil skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť rozsah škody. Vypracovaním kalkulácie došlo k presnému určeniu výšky škody. Premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu nákladov na opravu poškodeného vozidla vo výške 1.782,54 PLN (rozdiel medzi kalkuláciou žalobcu a kalkuláciou žalovaného) a nákladov spojených s vyhotovením predmetnej kalkulácie vo výške 300 PLN uplynula najneskôr dňa 18.07.2020/19.07.2020. Žaloba bola na súde podaná až dňa 08.01.2021. Nárok na úrok z omeškania je preto nedôvodný. Vzhľadom na uvedené, preto žalobca navrhol súdu žalobu zamietnuť a žalobcovi nepriznať nárok na náhradu trov konania.

3. Vo vyjadrení k odporu žalovaného žalobca uviedol, že nárok nepovažuje za premlčaný. Subjektívna vedomosť žalobcu o tom, kto za škodu zodpovedá v zmysle § 106 ods. 1 OZ je založená na dvoch zásadných skutočnostiach, a to na vedomosti o škode a o osobe škodcu. Žalovaný svoju argumentáciu oprel len o vedomosť o škodcovi a odignoroval ďalšiu podstatnú skutočnosť, a to vedomosť o vzniknutej škode. Vo vzťahu k začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné zdôrazniť dve základné otázky, a to zložitost' samotnej škodovej udalosti/dopravnej nehody a miesto (štát), kde sa dopravná nehoda stala. Správa, na ktorú poukazuje žalovaný bola interným dokumentom a neobsahovala smerodajné a relevantné informácie o škodcovi a o výške škody. Z uvedeného dôvodu teda nemohla zakladať vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá a v akom rozsahu škoda vznikla-dôkazom toho je napr. aj poistné plnenie žalobcu poškodenému až dňa 19.04.2018, kedy bolo možné objektívne definovať a vyčíslit' vzniknutú škodu. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého rozsahu, ktorú je možné natoľko objektívne vyjadriť (vyčíslit') v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde, a ďalej vedomosť o tom, kto za ňu zodpovedá. O osobe, ktorá zodpovedá za vzniknutú škodu, sa poškodený dozvie, akonáhle získa informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda akonáhle získa vedomosť o skutkových okolnostiach rozhodujúcich pre vymedzenie zodpovedného subjektu. Keďže pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť poškodeného (i) o protiprávnom úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj (ii) o tom, že vznikla majetková ujma určitého rozsahu, ktorú je možné natoľko objektívne vyjadriť (vyčíslit') v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde, a ďalej vedomosť (iii) o tom, kto za ňu zodpovedá, dňa 08.01.2018 ešte neboli splnené predpoklady na začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby. V predmetnom prípade nemožno však opomenúť ustanovenie § 104 OZ, znamenajúce posunutie začiatku plynutia premlčacej doby o jeden rok od rozhodnej udalosti podľa ustanovenia § 106 ods. 1 a ods. 2 OZ. Dňom 08.01.2018 začala plynúť subjektívna premlčacia doba žalobcovi vo vzťahu k vedomosti o tom, kto za škodu zodpovedá. Subjektívna doba vo vzťahu k rozsahu škody začala plynúť až 19.04.2018, kedy došlo k úhrade riadne vyčíslenej a definovanej škody. Pred tým, vzhľadom na zložitost' prípadu, nebolo možné škodu definovať a určiť jej rozsah a výšku. Žalobca postupoval správne, akonáhle získal zákonom požadované vedomosti /predpoklady uplatnenia nároku, ten si riadne uplatnil. Inými slovami žalobca uplatnil nárok v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej doby. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacích dôb, súdy už prijali ustálený záver, že aj pri povinnom zmluvnom poistení je potrebné aplikovať ustanovenie § 104 OZ. Zdôraznil, že vzhľadom na stabilnú judikatúru táto skutočnosť musí byť žalovanému známa (dokonca je aplikovaná už aj pri uplatnení náhrady nemajetkovej ujmy cez ustanovenia zákona o PZP). Poukázal na ustálenú judikatúru: „O tom, kto je škodca a zároveň, kto z hľadiska posúdenia otázky premlčania nároku žalobcov vo vzťahu k žalovanému v rade 2 odvolací súd, vychádzajúc z judikatúry súdov, najmä rozsudku Krajskeho súdu v Košiciach 4 Co 61/2012 zo dňa 06.11.2014, rozsudku Najvyššieho súdu ČR z 23.02.2011, sp. zn. 25 Cdo 3771/2008 a rozsudku Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 28/2008 z 11.12.2008, dospel k presvedčeniu, že pri právach na plnenie z poistenia sa začiatok plynutia premlčacej doby posudzuje odlišne, resp. špeciálne podľa § 104 OZ od všeobecnej premlčacej doby, ktorá upravuje dl'žku premlčacej doby,

ako i okamih, od ktoreho premlčacia doba začína plynúť odchyľne (§ 101 OZ a § 106 OZ). Podľa názoru súdov uvedených v poukazovaných rozhodnutiach počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 104 OZ dopadá na všetky druhy poistenia, vrátane povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ust. § 104 OZ nerozlišuje medzi jednotlivými druhmi poistenia, z čoho vyplýva, že sa vzťahuje na poistenie zmluvné aj zákonne, či už ide o poistenie majetku, poistenie osôb alebo poistenie zodpovednosti za škodu. Pokiaľ i žalovaný 2 dovodil, že začiatok plynutia premlčacej doby pri právach na plnenie podľa § 104 OZ je definovaný za 1 rok po poistnej udalosti pre potreby poistovne, je potrebné uviesť, že z doslovného znenia tohto zákonneho ustanovenia tieto skutočnosti nevyplývajú, teda možno vyvodit', že počiatok plynutia premlčacej doby v zmysle tohto zákonneho ustanovenia sa vzťahuje pre všetky subjekty dotknuté na právach na plnenie z poistenia. V zmysle § 15 zákona o PZP od 01.01.2002 zaviedol všeobecný priamy nárok poškodeného na náhradu škody proti poistovateľovi zodpovednej osoby (action direct) tak, ako to poznajú všetky obdobné právne úpravy v Európe, preto v prípade škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla si poškodený môže vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi (poistenému) alebo voči poistovateľovi, alebo voči obidvom súčasne (solidárne).“ (bližšie pozri KS ZA, sp. zn. 11 Co/236/2017 zo dňa 27.03.2018). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 27.08.2014 sp. zn. 2 MCdo 9/2013 v konaní o náhradu škody z povinného zmluvného poistenia riešil otázku vzťahu medzi poisteným škodcom a poistovateľom, voči ktorému má pri povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poškodený priamy nárok na náhradu škody. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí vyslovil názor, že aj keď na premlčanie nároku na náhradu škody proti poistovateľovi sa vzťahuje rovnaká právna úprava ako na premlčanie nároku voči škodcovi, ide o dva nároky na náhradu škody, ktoré nemožno stotožňovať, a to ani vo vzťahu k posúdeniu otázky premlčania. Ide o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na to isté plnenie od dvoch subjektov, avšak proti každému z nich z iného právneho dôvodu; proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poistovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 15 zákona o PZP). Postavenie škodcu a jeho poistovateľa voči poškodenému je v takom prípade obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi, t. j., že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát. Poškodený si môže uplatniť svoj nárok na náhradu škody buď voči škodcovi alebo jeho poistovateľovi, prípadne aj od oboch naraz, ale plynutie premlčacej doby sa u každého zo zodpovedných posudzuje osobitne. Medzi škodcom a poistovateľom nie je vzťah pasívnej solidarity (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 MCdo 9/2013 a tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 895/2008). Voči škodcovi ide o nárok na náhradu škody a voči poistovateľovi o originálny nárok na plnenie založený osobitným právnym predpisom (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 12.12.2007 sp. zn. 25 Cdo 113/2006 publikovaný v Sbírcce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 9, roč. 2008 pod č. 93). Z poistenia zodpovednosti za škodu podľa Zákona o PZP má poistený škodca právo, aby v prípade poistnej udalosti poistiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá (§ 822 OZ). Náhradu (z poistenia zodpovednosti za škodu) platí podľa § 823 OZ poistiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poistiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak. Osobitným predpisom, ktorý upravuje priamy nárok poškodeného proti poistiteľovi na plnenie z poistenia zo zodpovednosti za škodu poisteného je upravený v § 15 zákona o PZP, ktorý pod poznámkou 20 odkazuje práve na § 823 OZ. Právo škodcu, aby za neho poistiteľ nahradil škodu poškodenému, vyplýva z § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. V § 4 ods. 4 zákona o PZP sa plnenie, ktoré poistovateľ za poisteného poskytuje poškodenému označuje ako poistné plnenie (poistený má právo, aby poistovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa ods. 2, ak ku škodovej udalosti, z ktorej táto škoda vznikla, a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak). Z uvedeného možno vyvodit' záver, že plnenie poskytované poistovateľom poškodenému podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP v spojení s § 823 OZ a § 4 ods. 2 písm. b) a § 4 ods. 4 zákona o PZP je poistným plnením, vo vzťahu ku ktorému pri posudzovaní plynutia premlčacej doby je potrebné aplikovať aj § 104 OZ a súčasne aj § 106 OZ, pričom § 104 OZ upravuje začiatok plynutia premlčacej doby, ktorej dĺžku upravuje § 106 OZ. Náhrada škody poškodenému za škodcu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je plnením z poistenia škodcu, niet preto dôvodu, aby sa začiatok plynutia premlčacej doby rovnako, ako pri iných plneniach z poistenia neposunul na rok po poistnej udalosti. K totožnému názoru pri obdobnej právnej úprave o potrebe aplikovať § 104 OZ na plynutie premlčacej doby pri náhrade škody poškodenému z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla dospel aj Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 113/2006 z 12.12.2007 uverejnenom pod č. 93/2008 Sbírcce soudních rozhodnutí a stanovisek. Plnenie za škodcu poskytované poškodenému

z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla označuje za poistné plnenie Najvyšší súd Českej republiky aj v rozhodnutí z 21.03.2014 sp. zn. 25 Cdo 1002/2012, kde výslovne vylučuje aplikáciu § 106 OZ upravujúceho plynutie premlčacej doby u nároku na náhradu škody, avšak vzhľadom na odlišnú právnu úpravu v Slovenskej republike, kde zákon o PZP v § 15 ods. 2 odkazuje na § 106 OZ, treba posudzovať dĺžku premlčacej doby práve podľa § 106 OZ a nie podľa § 101 OZ. Tento názor vyslovený Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozsudku vo veci sp. zn. 17 Co/964/2015 nie je ojedinelý. Rovnakým spôsobom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici aj vo veci sp. zn. 14 Co 22/2014, kde si žalobca fyzická osoba uplatňovala nárok proti škodcovi a jeho poisťiteľovi podľa § 15 zákona o PZP aj Okresný súd Martin v konaní pod sp. zn. 5 C/45/2015 o nároku poškodeného proti poisťovateľovi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti došlo zo strany žalobcu k uplatneniu nároku v rámci subjektívnej (1+2 roky) a aj objektívnej (1+3 roky) premlčacej doby, a preto žiadal konajúci súd, aby na vznesenú námietku premlčania neprihliadal.

4. V duplike doručenej súdu dňa 06.12.2021 žalovaný zopakoval rozhodné argumenty vzťahujúce sa na predmetnú vec. Poškodený mal vedomosť o osobe škodcu najneskôr ku dňu, kedy došlo zo strany poškodeného k uplatneniu nároku na náhradu škody u žalovaného (január 2018), a teda najneskôr týmto dňom poškodený disponoval takou informáciou o skutkových okolnostiach, na základe ktorej si mohol vytvoriť úsudok o osobe konkrétneho škodcu. Na podporu svojich argumentov žalovaný poukázal na príslušné rozhodnutia súdnych autorít. Žalovaný uvádza, že účastníci škodovej udalosti spísali Záznam o dopravnej nehode, v ktorom označili účastníkov škodovej udalosti a v bode 15 označili škodcu/vinníka škodovej udalosti. Pravdivosť údajov uvedených v zázname o dopravnej nehode následne potvrdili účastníci svojimi podpismi. Žalovaný má za to, že záznam o dopravnej nehode je dostatočným dôkazom (právnym základom) škodovej udalosti obsahujúcim všetky potrebné údaje potrebné na uplatnenie nároku žalobcu, a teda dokladom preukazujúcim vedomosť poškodeného o osobe škodcu. Žalovaný pre doplnenie uvádza, že ku škodovej udalosti došlo na území Slovenskej republiky (Starý Smokovec), preto žalobcove tvrdenia o zložitosti a mieste škodovej udalosti považuje za irelevantné. K vedomosti žalobcu o výške škody žalovaný opätovne uvádza, že žalobca sa o škode (nároku na prípadný doplatok náhrady škody) dozvedel dňa 18.07.2018, kedy došlo na podnet poškodeného k vypracovaniu kalkulácie nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla znejúcej na sumu 5.891,94 PLN a následne aj k vystaveniu faktúry za jej vyhotovenie dňa 19.07.2018 vo výške 300 PLN. Vo vzťahu k aplikácii § 104 OZ podľa názoru žalobcu, poukázal žalovaný na § 15 ods. 1 zákona o PZP. Náhradu z poistenia zodpovednosti uhrádza poisťovateľ priamo do rúk poškodeného. Na rozdiel od predošlej úpravy zákon neustanovuje, či poisťovateľ môže náhradu škody uhradiť aj poistenému. Napriek tomu nemôže byť pochybnosť, že ak poistený nahradil priamo poškodenému škodu alebo jej časť, má právo, aby mu poisťovateľ uhradil ním nahradenú škodu, a to až do výšky, v akej bol povinný nahradiť škodu poškodenému za poisteného, ak nejde o niektorý z prípadov výluky z povinného zmluvného poistenia podľa § 5 zákona. Tento legislatívny nedostatok zákona by mohli vyplniť všeobecné poistné podmienky poisťovateľa. Priamy nárok poškodeného znamená, že ak mu bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla, môže si vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi (poistenému) alebo proti poisťovateľovi, alebo voči obojom naraz. Naopak podľa § 823 OZ nemá poškodený priamy nárok na plnenie voči poisťovni. Obmedzenie priamej žalovateľnosti poisťovateľa poškodeným bolo dané tým, že v poistení zodpovednosti nevstupuje poisťovateľ na miesto škodcu. Preto medzi poškodeným a poisťovateľom priamy vzťah nevznikol. Poškodený sa mohol so svojím nárokom obrátiť len na poisteného škodcu, a to buď mimosúdne alebo súdnou žalobou. Na premlčanie nároku poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi sa vzťahuje rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá spôsobila škodu. Je tomu tak z toho dôvodu, aby poškodený bol v rovnakej právnej situácii bez ohľadu na to, či škodu bude uplatňovať voči škodcovi alebo proti poisťovateľovi. Premlčacia doba sa tu riadi ustanovením § 106 OZ. Nárok poškodeného voči poisťovateľovi (rovnako aj voči škodcovi) sa premlčí podľa § 106 ods. 1 OZ za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá (subjektívna premlčacia doba). Pokiaľ ide o právo na náhradu škody, premlčacia doba sa teda viaže na subjektívny moment, ktorý spočíva vo vedomosti poškodeného o spôsobenej škode a o tom, kto zodpovedá za škodu. Ak sa poškodený dozvie o spôsobenej škode alebo hoci len o tom, kto za škodu zodpovedá (keď o spôsobenej škode už vedel) až neskoršie, ako došlo k škodovej udalosti, predĺži sa premlčacia doba o časový úsek medzi škodnou udalosťou a momentom, keď sa poškodený dozvie o škode, prípadne o tom, kto za ňu zodpovedá. V prípade škôd na veciach je začiatok plynutia premlčacej doby viazaný na okamžik, keď poškodený zistil stratu alebo zničenie veci a kedy je možné objektívne vyčíslieť náklady na jej opravu. Žalovaný nesúhlasil so stanovením premlčacej doby zo strany žalobcu, a to subjektívnej (1+2) a objektívnej (1+3). Uvedené odôvodňuje tým, že v prípade premlčania

práva na poistné plnenie podľa § 104 OZ dochádza ku kombinácii osobitnej a všeobecnej premičacej doby - 4-ročná premičacia doba (1 + 3) a plynie od poistnej udalosti. Ide o špecifickú úpravu, ktorá kombinuje všeobecnú a osobitnú premičaciu dobu a ktorá nemá v našom právnom poriadku obdobu. Začiatok premičacej doby na uplatnenie nároku na poistné plnenie je určený v ustanovení § 104 OZ objektívne, a to pre všetky druhy poistenia. Jej celková dĺžka sú štyri roky a plynie od poistnej udalosti, ktorá je vymedzená poistnými podmienkami pre jednotlivé druhy poistenia, a to bez ohľadu na to, kedy bola poistná udalosť poisťovni oznámená a kedy sa poistné plnenie stalo splatným, teda kedy došlo k vzniku nároku (actio nata). Pre určenie začiatku plynutia premičacej doby je teda rozhodujúca skutočnosť okamih vzniku poistnej udalosti, a to bez ohľadu na to, či a prípadne kedy sa prejavili ďalšie vplyvy tej istej poistnej udalosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 23. 02. 2011, sp. zn. 25 Cdo 3771/2008). Rozhodujúcou skutočnosťou pre určenie začiatku plynutia premičacej doby je totiž okamih, kedy došlo k poistnej udalosti. A teda, ak by sa premičanie nároku na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia spravovalo § 104 OZ, premičacia doba by predstavovala 4 roky od poistnej udalosti, jej začiatok by bol viazaný na okamih vzniku poistnej udalosti, pričom po uplynutí ďalších troch rokov by sa právo premičalo. V prípade povinného zmluvného poistenia je však rozhodujúcou vedomosť poškodeného o osobe, ktorá za škodu zodpovedá a o škode, ktorá vznikla. Právo na náhradu škody sa premičí za dva roky odo dňa, keď budú kumulatívne splnené dve podmienky, a to vedomosť poškodeného o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá.

5. Strany na pojednávaní dňa 14.03.2023 zopakovali rozhodné argumenty vzťahujúce sa k predmetnej veci a odkázali na svoje predchádzajúce stanoviská a prednesy. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi doloženými v spise a ustálil nasledovný skutkový stav.

6. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s dôkazmi predloženými v konaní, ako napr. so Zmluvou o postúpení pohľadávky, s fotodokumentáciou škodovej udalosti, s vyhlásením o vzniku škody, s výpočtom opravy, s faktúrou FV 2702/RZ/2018, s výzvou žalobcu, ako aj ústnymi a písomnými prejavmi strán konania.

7. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení:

8. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

9. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

10. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

11. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

12. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

14. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

16. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Podľa § 15 ods. 2 zákona o PZP na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

19. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 104 OZ pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.

21. Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

22. Podľa § 106 ods. 2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

23. Žalobca sa podanou žalobou domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku prevádzky motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného, v celkovej sume 461,15 eur s príslušenstvom.

24. V konaní nebolo sporné, že právnenému predchodcovi žalobcu-V. P. bola spôsobená dňa 08.01.2018 škoda na motorovom vozidle značky SCHMITZ, EČV:P., ako vlastníkovi vozidla, ktorý bol povinne zmluvne poistený u žalovaného. Dňa 02.01.2018 bola vyhotovená kalkulácia nákladov na opravu poškodeného vozidla vo výške 4.109,40 PLN. Žalovaný poskytol poistné plnenie vo výške 4.109,40 PLN v zmysle kalkulácie, o čom poškodeného informoval listom zo dňa 04.03.2018. Právny predchodca žalobcu postúpil svoj nárok na základe zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 05.06.2018, uzatvorenej medzi postupcom V. P. a postupníkom S. Y. F., ktorej predmetom bol nárok vyplývajúci z predmetnej škodovej udalosti. Dňa 04.05.2020 si žalobca uplatnil u žalovaného nárok na doplatenie náhrady škody na motorovom vozidle poukazujúc na kalkuláciu nákladov zo dňa 18.07.2018 vyhotovenú na podnet žalobcu a znejúcu na sumu 5.891,94 PLN a nárok na náhradu nákladov spojených s vyhotovením predmetnej kalkulácie vo výške 300 PLN. Žalovaný neuhradil predmetný doplatok spočívajúci v rozdielnom nároku na náhradu dokladov.

25. Spornou ostala v konaní otázka posúdenia subjektívnej premlčacej doby, keď podľa názoru žalovaného bol predmetný nárok na súde uplatnený po uplynutí dvojročnej premlčacej doby uvedenej v § 106 ods. 1 OZ. Spornou sa stala aj otázka aplikácie § 104 OZ na danú vec (a to vo vzťahu k subjektívnej aj objektívnej premlčacej dobe).

26. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil nárok podľa ustanovení ObZ. Skutočnosť, že poškodený, právny predchodca žalobcu, bol fyzickou osobou nie je sporná. Rovnako tak nie je sporné, že poškodený postúpil zmluvou o postúpení pohľadávku - nárok vyplývajúci z predmetnej škodovej udalosti, ktorý vznikol z titulu nároku na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia podľa zákona o PZP. Na základe uvedeného súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným tak vznikol občiansko-právny záväzkový vzťah, na ktorý je potrebné uplatniť príslušné ustanovenia zákona o PZP, ktorý v zmysle § 15 ods. 1, ods. 2 zákona o PZP v časti týkajúcej sa premlčania odkazuje na § 106 OZ (poznámka 22).V uvedenom prípade, aj keď bola pohľadávka postúpená na obchodnú spoločnosť, nič to nemení na skutočnosti, že predmetný nárok vyplýva zo zákona o PZP, ktorý má charakter občianskoprávny.

27. Súd v súvislosti s námietkou premlčania poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.02.2019, sp. zn. 2 Obo 13/2017, v zmysle ktorého „pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Začiatok subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, a ich plynutie a skončenie je

tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Vzájomný vzťah týchto lehôt je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie druhá premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba je trojročná a začína plynúť v okamihu škodnej udalosti. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a pre začatie jej plynutia je významný primárny subjektívny prvok pozostávajúci z dvoch zložiek: 1. kedy sa poškodený dozvie o škode, pričom sa vyžaduje preukázaná vedomosť poškodeného o vzniknutej škode určitého druhu a rozsahu do tej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť, vyčíslieť na súde žalobou (okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí kryť okamihom škodnej udalosti, resp. protiprávnym konaním) a 2. kedy sa poškodený dozvie o tom kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby platí zásada, že lehota sa zo subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr, ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. V tejto súvislosti možno rozlišovať medzi tromi prípadmi, ktoré môžu nastať, a to začiatok subjektívnej doby nastane v priebehu objektívnej doby a do jej skončenia tiež uplynie celá subjektívna doba. Právo sa premlčí uplynutím subjektívnej doby, na ďalšie plynutie objektívnej doby sa už neprihliada. Druhá situácia je tá, že začiatok subjektívnej doby nastane v priebehu objektívnej doby, ale do jej skončenia uplynie iba čas subjektívnej doby a ďalšia časť až po jej skončení, právo sa premlčí uplynutím objektívnej doby. Tretia situácia, ktorá môže reálne nastať je tá, že začiatok subjektívnej doby nastane až po skončení objektívnej doby. Právo sa premlčalo uplynutím objektívnej premlčacej doby a subjektívna doba nemá v tomto prípade právny význam“.

28. V danom prípade je zjavné, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť v priebehu plynutia objektívnej premlčacej doby a v čase podania žaloby neuplynula objektívna premlčacia lehota, čo však nemá vplyv na posúdenie premlčania z hľadiska posúdenia subjektívnej premlčacej doby. Škodová udalosť nastala dňa 08.01.2018, od tohto momentu začala plynúť objektívna premlčacia doba, kedy sa uplatňované právo na náhradu škody mohlo po prvý raz uplatniť (moment škodovej udalosti). Predmetná objektívna premlčacia doba uplynula po 3 rokoch, teda dňa 08.01.2021, pričom žalobca podal žalobu dňa 08.01.2021. Vo vzťahu k dvojročnej subjektívnej doby súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že strany od momentu škodovej udalosti mali vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá. V tejto súvislosti súd upozorňuje, že zo záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že účastníci škodovej udalosti v bode 15 označili škodcu/vinníka škodovej udalosti, čo potvrdili svojimi podpismi. K vedomosti žalobcu o výške škody, a teda nároku na prípadný doplatok náhrady škody, je zjavné, že žalobca sa o výške škody dozvedel z kalkulácie zo dňa 18.07.2018, ktorá bola podkladom pre uplatnenie predmetného nároku a následne aj k vystaveniu faktúry za vyhotovenie tejto kalkulácie dňa 19.07.2018 vo výške 300,00 PLN. Subjektívna premlčacia doba preto v zmysle § 106 ods. 1 OZ uplynula dňa 18.07.2018 v časti nároku na zaplatenie sumy 394,72 eur a dňa 19.07.2020 v časti nároku na zaplatenie sumy 66,43 eur.

29. Vo vzťahu k sporu týkajúcemu sa aplikácie § 104 OZ na daný prípad, súd poukazuje na judikatúru súdov, ktorá otázku výkladu spoľahlivo vyriešila. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 9/2021 zo dňa 31.03.2022, v zmysle ktorého „z ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o PZP vyplýva, že na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi v povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (§ 15 ods. 2). Poznámka 22 v tomto ustanovení priamo odkazuje na § 106 OZ. Z uvedeného ustanovenia teda vyplýva, že pri nároku poškodeného voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP zákon odkazuje na posudzovanie premlčania podľa rovnakých predpokladov, ako je to uvedené v § 106 OZ, a teda neupravuje žiadnu výnimku alebo iné pravidlo pre začiatok behu subjektívnej, či objektívnej premlčacej doby ako je inak uvedená v § 106 OZ. Poškodený si pre úspešné uplatnenie svojho nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP voči poisťovateľovi musí tento nárok uplatniť včas. Poškodený môže uvedený nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla uplatniť tak voči škodcovi, ale aj priamo voči poisťovateľovi, s ktorým má škodca uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Voči každému tomuto subjektu sa mu právo na náhradu škody za zákonných pravidiel uvedených v § 106 OZ premlčuje samostatne (podľa okamihov uplatnenia nárokov voči nim a behu premlčacích dôb), a teda ak si neuplatní včas svoj nárok napr. voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, bez ďalšieho neznamena, že ho nemohol predtým uplatniť včas voči škodcovi alebo naopak“.

30. Rovnako tak z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.04.2022, sp. zn. 4 Obdo 2/2021 vyplýva, že „vzťahy medzi škodcom, poškodeným a poisťovateľom navzájom je potrebné

rozlišovať. Zatiaľ čo vzťah poškodeného a škodcu je vzťahom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (vyplývajúci z § 427 a nasl. OZ), tak vzťah medzi poisťovateľom a poisteným škodcom je vzťahom z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (zákon o PZP). Tento vzťah medzi poisťovateľom a poisteným škodcom je určený a vzájomné plnenie je limitované zákonnými i zmluvnými poisťovnými podmienkami, ktoré upravujú, napr. do akých limitov je poisťovateľ povinný a komu plniť pri nastaní náhodnej poistnej udalosti, prípadne v akých prípadoch a do akého rozsahu si môže, ak za poisteného škodu nahradí, uplatniť poisťovateľ regresný nárok voči poistenému škodcovi a pod. Vzťah poškodeného a poisťovateľa škodcu je vzťahom špecifickým vyplývajúcim zo záväzku poisťovateľa z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla voči poistenému škodcovi plniť náhradu škody priamo poškodenému, pričom poškodenému osobitný zákon o povinnom zmluvnom poistení dáva i priamy nárok voči poisťovateľovi na plnenie, ktorým mu bude táto škoda nahradená (v § 15 ods. 1). Povinnosť poisťovateľa plniť poistné plnenie priamo poškodenému je teda záväzkom poisťovateľa voči poistenému (škodcovi) vyplývajúci z ich zmluvného poistného vzťahu (§ 823 OZ; § 4 a § 15 ods. 1 veta prvá zákona o PZP), teda plní poškodenému aj keď si tento priamo náhradu škody voči nemu neuplatní. Táto povinnosť mu vyplýva z poistnej zmluvy uzavretej so zodpovedným škodcom ako poisteným, resp. zo zákona o PZP. V prípade, že si poškodený uplatní priamo nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, prípadné premlčanie tohto nároku sa posudzuje podľa rovnakej právnej úpravy ako platí na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, t.j. premlčanie priameho nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, ako aj nároku na náhradu škody voči zodpovedajúcemu škodcovi podľa § 427 OZ sa posudzuje podľa ustanovení o behu premlčacej lehoty pri náhrade škody upravenej v OZ, teda podľa § 106 OZ (na ktoré ustanovenie odkazuje zákonná poznámka č. 22 pri § 15 ods. 2 zákona o PZP). Z § 15 ods. 2 zákona o PZP (a poznámky k nemu) teda jednoznačne vyplýva, že na premlčanie nároku poškodeného voči poisťovateľovi sa neaplikuje § 104 OZ. Nárok poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi a nárok na náhradu tejto škody voči škodcovi sa však premlčujú samostatne. Poškodený preto v snahe predísť premlčaniu nároku si musí svoj nárok uplatniť voči každému povinnému subjektu včas (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 MCD0 9/2013 zo dňa 27.08.2014). Uplatnenie nároku len voči jednému z povinných subjektov (napr. len voči škodcovi) neznamená uplatnenie nároku aj voči druhému povinnému subjektu (napr. voči poisťovateľovi). Medzi poškodeným a poisťovateľom aj v prípade priameho nároku poškodeného na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, nejde o vzťah zodpovednosti za škodu, nakoľko zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu, teda škodcom (poisťovňa ním nie je). Poškodený sa ani nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia škodcu (neviaže ho zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nie je jej účastníkom a ani sa nestáva účastníkom tohto vzťahu po poistnej udalosti), má len v zmysle osobitného predpisu priznaný osobitný priamy nárok voči poisťovateľovi na náhradu škody spôsobenej poisteným škodcom. Priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi zo zákonného zmluvného poistenia škodcu upravený v § 15 ods. 1 zákona o PZP je posilnením postavenia poškodeného pri tomto type náhrady škody. Ide o zvýšenú ochranu poškodeného, aby jeho právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poistnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťovateľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému“.

31. Vzhľadom na vyššie popísané závery je zřejmé, že predmetný vzťah sa posudzuje voči poisťovateľovi ako nárok na náhradu škody spôsobenej poisteným škodcom s odkazom zákonnej poznámky č. 22 § 15 ods. 2 zákona o PZP na ustanovenie § 106 OZ, ktoré upravuje v odseku 1 dvojnásobnú subjektívnu premlčaciu dobu, ktorú súd aplikoval. Odkaz žalobcu na § 104 OZ preto nie je dôvodný. V tejto súvislosti preto súd upozorňuje, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 252/2021, zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 2/2022 pod číslom R 3/2022, na ktoré žalobca upozornil, nie je v predmetnej veci rozhodujúci, a to aj s ohľadom na citované a aplikované súdne rozhodnutia, keďže vo veci sp. zn. 7 Cdo 252/2021 posudzoval súd nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na závery Najvyššieho súdu SR týkajúcej sa nároku uplatňovaného podľa § 15 ods. 1 zákon o PZP a úpravy § 15 ods. 2 zákona o PZP odkazujúci na 106 OZ, tunajší súd nemal dôvod odkloniť sa od uvedených záverov, pričom s ohľadom na skutkové okolnosti daného prípadu, dospel súd k záveru, že námietka premlčania zo strany žalovaného bola uplatnená dôvodne. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. O trovách konania súdu prvej inštancie súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a contrario, v spojení s § 262 ods. 1 CSP, čl. 17 CSP tak, že žiadnej zo strán konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže žalobcovi, ktorému by patril nárok na náhradu na základe zásady úspechu, si žiadne trovy konania neuplatnil a tieto mu ani nevznikli, a preto súd v súlade so zásadou hospodárnosti a ekonomie konania, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).